

พระธรรมเทศนาเฉลิมพระเกียรติ

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระราชานิพนธ์ใน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

(ตอนที่ ๓)

“ท่านพ่อ”

ข้าพเจ้ามีโอกาสดูรู้จักกับท่าน ม.จ.ชนม์เจริญ ชมพูนุท เมื่อปีที่ ๒๕๔๐ หลังจากรัฐประหารแล้วใหม่ๆ ท่านมาสู่หนังสือพิมพ์เกียรติศักดิ์ ในฐานะผู้จัดการหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ซึ่งนำมาพิมพ์ที่โรงพิมพ์เกียรติศักดิ์ขณะอยู่ในบริเวณโรงพิมพ์หลักเมือง

ความสนิทสนมอย่างรวดเร็วที่ท่าน ได้ประทานแก่ข้าพเจ้าและคณะในกองบรรณาธิการประชาธิปไตยในครั้งนี้ ในฐานะทรงเป็นผู้จัดการบริษัทสหอุปกรณ์การพิมพ์จำกัดซึ่งเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย คงจะเป็นเพราะท่านไม่ทรงถือพระองค์เลยแม้กับผู้ซึ่งอยู่ในวัยลูกๆหลานๆ ตลอดเวลาที่ได้อยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกัน ในเวลาต่อมาท่านได้วางพระองค์ จนเป็นเหตุให้คนในกองบรรณาธิการทั้งหมดตลอดจนคนงานอื่นๆเรียกท่านว่า “ท่านพ่อ” ติดปากจนกระทั่งทุกวันนี้ เมื่อเอ่ยถึง “ท่านพ่อ” ทุกคนทราบทันทีว่าหมายถึงใคร สิ่งที่ทำให้ประทับใจเราทุกคนแม้ในบัดนี้ก็คือ ความเมตตาปรานีของท่านต่อคนงานทุกคน ตั้งแต่หัวหน้าไปจนถึงเด็กรับใช้ในสำนักงาน ทรงให้ความเป็นกันเองและสนิทสนมเหมือนลูกเหมือนหลาน สิ่งที่ทุกคนในครั้งนั้นจะลืมไม่ได้ก็คือ เหตุการณ์ในสำนักงานของเราเอง กล่าวคือวันหนึ่งพวกเราไม่ค่อยสนุกสนานเหมือนทุกวัน บางคนก็นั่งคุยกันเบาๆ เมื่อท่านเสด็จมาเห็นสภาพเช่นนั้น จึงถามยิ้มๆว่า “พวกนี้ถ้าจะไม่มีตังกินเหล่านะซี” เมื่อได้รับตอบตรงตามที่คาด ท่านก็หัวเราะขำให้ พร้อมกับบอกก่อนที่จะเสด็จไปว่า “อย่าให้เมานั่นคนเดียวจะทำงานไม่ไหว” เมื่อท่านออกจากบริษัทไปแล้ว ทรงมาเยี่ยมพวกเราเสมอ แต่ระยะหลังๆ ได้ทราบว่าสุขภาพไม่สู้จะสมบูรณ์เลยห่างเหินไป จนกระทั่งพวกเราได้รับข่าวอันเศร้าสลดว่า ท่านได้จากพวกเราไปเสียแล้ว

ขอผลแห่งกุศลกรรมที่ท่านได้ทรงบำเพ็ญในชาตินี้ จงดลบันดาลให้ท่านได้ไปสู่สุคติในสัมปรายภพนั้นเทอญ

ไสว พรหมมี

บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ประชาชาติไทย

คัดลอกโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘